

форса, който се спуща отъ Кржглата батарея на изтокъ, бѣше построенъ другъ единъ окопъ сѣщо на двѣ роти.

3) Третията група пѣхотни окопи, на два баталиона, се простираше отъ Кржглата до Драгомировска батарея, и имаше за цѣль да обстрѣлва сѣщо подстъпнитѣ къмъ источния фронтъ на позицията.

Тѣй като позицията на руситѣ се обстрѣлваше отъ всички страни, то стана нужда щото на всичкитѣ батареи да се строятъ тилни и междинни травети, блиндиrowани ровики, прикрити съобщения и расходни зимници за снарядитѣ и зарядитѣ. Сѣщо трѣбваше да се направятъ почти въ всичкитѣ пѣхотни окопи блиндажи, бонети а на нѣкои мѣста и траверси. Грунта по всичката позиция бѣше каменистъ, покритъ съ единъ само тънъкъ слой земя. Отъ доло подъ него бѣше скала, която се копаяше твърдѣ мѣчно съ имѣющия се шанцевъ инструментъ. Вслѣдствие на това, повечето бруствери и траверси се правяха отъ фашины, или турове, съ добавление на прѣносни землени торби. Саперитѣ исплитаха всеки день до 300 тура, 100 фашины и 50—60 прѣносни плѣтища, които ноця се прѣнасяха и нареждаха на мѣстата си. Сѣщо голѣмъ трудъ струваше и направата на землянки и обходни пѣтища. Участока отъ шосето, на сѣверъ отъ Скороспѣлката, на протяжение до 1200 м. прѣдставляваше една съвсѣмъ открита ивица, по която турцитѣ стрѣляха съ двѣ оръдия, специално назначени за тѣзи цѣль. Деня тамъ неможеше да мине безнаказано даже отдѣленъ человекъ. Опасността при прѣминаванието на този участокъ бѣше толкова голѣма, че единъ отъ участницитѣ на отбраната иронически бѣше нарѣкалъ това мѣсто „Райска долина“, което означаваше, че който се опита да мине отъ тамъ, отива въ Рая. Стана нужда да се прокара на цѣль километръ обходенъ пѣтъ, по твърдѣ трудна мѣстность. Вторъ таквъ обходенъ пѣтъ съ дължина $1\frac{1}{4}$ километра трѣбваше да се направи между Централната батарея и